

תפ"ח 34018/06/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפח"ע 34018-06-22 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופט עמי קובו - אב"ד
	כבוד השופט מיכאל קרשן
	כבוד השופטת מרב גרינברג
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	באמצעות פרקליטות מחוז מרכז
	ע"י עו"ד טלי קרת
נגד	
הנאשם	פלוני
	ע"י ב"כ עוה"ד חדווה באום וגלעד באום

נוסח זה של גזר הדין מותר בפרסום.

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1997, הורשע, בהתאם להודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של מעשה סדום בקטין, לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977(להלן: "החוק") ומעשה מגונה, לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק.
2. כמפורט בכתב האישום המתוקן, א.א., קטין יליד 2008 (להלן: "הקטין"), קיבל טלפון "חכם" במתנה מהוריו, לרגל הגיעו לגיל המצוות. הקטין התחבר באמצעותו לאפליקציית "ווטסאפ", בין השאר לקבוצת בגירים הכוללת שיחות בעלות תוכן מיני, בה היה חבר גם הנאשם. בסמוך לכך, במשך מספר ימים במועדים שאינם ידועים במדויק, שוחחו הנאשם והקטין באפליקציה שיחות בעלות אופי מיני, במהלכן התברר לנאשם גילו של הקטין. בהמשך, במהלך חודש אוקטובר 2021, קבעו הנאשם והקטין להיפגש ביער הסמוך ליישוב בו מתגורר הקטין. עת הגיעו הנאשם והקטין ליער, הורידו את מכנסיהם ותחתוניהם, הקטין התיישב על כיסא שהיה במקום, הנאשם כרע על ברכיו והכניס את איבר מינו של הקטין לתוך פיו. בהמשך, שפף הנאשם את איבר מינו שלו עד שהגיע לפורקן מיני. בהמשך, כרע הקטין על ברכיו והנאשם הכניס את איבר מינו לתוך פיו של הקטין. אז, נעמד הנאשם מאחורי הקטין וחיכך את איבר מינו בישבנו של הקטין. הנאשם הציע לקטין לעזוב את המקום לבד לביתו על מנת שלא יראו יחד.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לתסקיר שירות

עמוד 1

מבחן, ללא הסכמה עונשית.

תסקיר שירות המבחן

4. [הושמט].

תסקיר נפגע עבירה

5. [הושמט].

6. [הושמט].

ראיות לעונש

7. חוות דעת מטעם מרכז "התחלה חדשה" (נ/2), - [הושמט].

8. עוד הוגשה אסופת מכתבים שנכתבו ע"י בני משפחתו של הנאשם, אמו, אחיו ודודותיו, ורב הישיבה בה למד (נ/1). אמו תיארה את הטלטלה שחוותה המשפחה עקב מעצרו ואת החשש מפני השלכות ההליך על בני המשפחה ובסיכויי אחיו לשידוך הולם. ראש הישיבה בה למד, תיאר את הנאשם כבחור ישר, אציל מידות, נבון ואהוב על חבריו. עוד הוגשו תעודות הערכה שקיבל הנאשם במהלך מעצרו מרב המדרשה התורנית וסגל בית המעצר.

9. הנאשם שהעיד לעונש, סיפר בהרחבה על נסיבות המעשה, על פנייתו לטיפול שנקטע עם מעצרו ועל כך שהקטין פנה אליו לאחר המפגש וביקש להמשיך איתו את הקשר אך הוא ניתק אותו מיוזמתו. הנאשם הדגיש כי אינו מקל ראש במעשיו וכי הוא יודע שעשה מעשה חמור ונוראי והוא נכון לטפל בעצמו.

תמצית טענות הצדדים

10. המאשימה, באמצעות עו"ד טלי קרת, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשי הנאשם שפגע פגיעה משמעותית בקטין מתחת לגיל ההסכמה, ועל חומרת הפגיעה בערכים המוגנים, ובראשם שלומו הפיזי והגופני של הקטין. לדבריה מדובר במעשה מתוכנן, שבוצע חרף ידיעתו של הנאשם את גילו של הקטין ותוך ניצול פער הגילאים ביניהם. עוד הפנתה לתסקירו, לכך שמשליך חלק מהאחריות לעבר הקטין, אינו מגלה תובנה לחומרת מעשיו ושולל נזקקות טיפולית. המאשימה הפנתה לסעיף 355 לחוק הקובע ענישת מינימום, לפיכך עתרה למתחם ענישה כולל הנע בין 5-8 שנות מאסר ולעונש ראוי בן 6 שנות מאסר לצד ענישה נלווית הכוללת פיצוי משמעותי לנפגע העבירה.

11. ב"כ הנאשם, עו"ד חדווה באום ועו"ד גלעד באום, סבורים כי נסיבות המעשים הייחודיות ונסיבות הנאשם מאפשרות להסתפק בעונש מתון ולהקל עמו. לדבריהם, יש ליתן משקל לכך שמדובר במעשה חד פעמי, שלא בוצע בכח אלא בהדדיות ובהסכמה, ולכך שהקשר ביניהם נוצר בקבוצת הכרויות שבה היה חבר גם הקטין. עוד עמדה ההגנה על הנזק החמור שנגרם לנאשם ולמשפחתו, כעולה ממכתבי בני המשפחה וסבורה כי לולא מעצרו, הנאשם היה ממשיך בטיפול ייעודי המתאים למצבו ומקדם את שיקומו. עוד נטען, כי לא הוכח קשר בין הפגיעה בקטין לבין ההידרדרות במצבו, וביקשו ליתן משקל לכך שמאשר שהסכים לקיום מפגש מיני עם הנאשם ואינו סבור שיש לגזור על הנאשם עונש. בנסיבות אלו עותרת ההגנה למתחם ענישה מקל, שגבולו התחתון נע בין 16-18 חודשים, סבורה כי נסיבות הנאשם מצדיקות חריגה מעונש המינימום הקבוע בחוק ומבקשת להסתפק בעונש מאסר בן שנה החופף לתקופת מעצרו. עוד הופקד ביוזמת ההגנה פיצוי בסך 40,000 ₪ לטובת הקטין.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

12. הנאשם, כבן 24 בעת מעשה, הורשע בביצוע עבירות מין, שנעשו על ידו במהלך מפגש מיני בינו לבין נפגע העבירה, קטין בן 13, אותו הכיר באפליקציית הכרויות. מעשיו של הנאשם פגעו בשורה של ערכים מוגנים, ובראשם שמירה על כבודו, נפשו וגופו של הקטין, זכותו לאוטונומיה על גופו, ותחושת ביטחונו האישי ואמונו באדם (ע"פ 4124/21 **מדינת ישראל נ' רימוני** (1.6.2022)).

13. בית המשפט העליון עמד רבות על חומרתן הרבה של עבירות מין בקטינים, אשר מתבצעות תוך ניצול גילם הצעיר, תמימותם וחוסר בגרותם. הודגש כי חומרתן של עבירות מין המבוצעות בקטינים נובעת, בין היתר, מיחסי הניצול הטמונים בקטינותם, וכי אופי היחסים הנובע מפער הגילים מקנה ליחסים אלה את אופיים הפלילי אף מקום בו בוצעו כביכול בהסכמה (ע"פ 3428/15 **מאור נ' מדינת ישראל** (14.6.2016), להלן: "עניין מאור").

14. עוד נקבע שעל העונש שמוטל על הפוגעים מינית בקטינים לשקף את מידת הסלידה של החברה ממעשיהם ולהוות גורם מרתיע. עמד כך כב' השופט מ' מזוז בע"פ 707/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.7.2015):

"האינטרס הציבורי מחייב כי ענישת עברייני המין תבטא את מידת הסלידה של החברה ממעשיהם הנפשעים, תמנע הישנותם ותרתיע אחרים מביצוע עבירות אלו... האינטרס הציבורי מתחזק שעה שביצוע עבירות המין מופנה כלפי קטינים וקטינות, וזאת בשל הפוטנציאל ההרסני של השפעת עבירות אלו על מי שזהותם האישית והמינית טרם התעצבה".

15. אף ביחס לעבירות "האונס הסטוטורי" קבעה הפסיקה כי מוצדקת ענישה מחמירה, גם במקרים בהן נגלית לפני בית המשפט תמונה של הסכמה לכאורית של הקטין נפגע העבירה למעשה העבירה:

"לא לחינם קבע המחוקק את עבירת "האונס הסטוטורי", בה אין חשיבות לקיומה של הסכמה מצדו של הקטין, לצדן של עבירות האינס האחרות הקבועות בחוק העונשין ולא ייחד לה סעיף נפרד. עבירת אינוס כלפי קטין טומנת בחובה חומרה יתרה, אף כאשר היא מבוצעת בהסכמה לכאורית של הקטין. ראשית לכל, יכולת ההסכמה החופשית של קטין לקיומן של יחסים מיניים הינה מוגבלת ביחס לאדם בוגר... בנוסף, הנזק הנלווה לעבירה זו הינו בעל פוטנציאל גדול, אף אם לא מתמשך בזמן אמת אלא בחלוף זמן מביצוע העבירה כאשר הקטין הופך לבוגר. אף מנקודת המבט של ההרתעה יש טעם בענישה מחמירה בעבירות אינוס המבוצעות בהסכמה מצד הקורבן, וזאת נוכח הסיכוי הנמוך לתפיסת העברייין, שהוא פועל יוצא של העובדה כי עבירות מהסוג של עבירת "האונס הסטוטורי" מבוצעות מטבען בדל"ת אמותיה של מערכת היחסים בין העברייין לקורבן ושל הסכמתו הלכאורית של קורבן העבירה לביצוע" (ע"פ 5500/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 54 (3.8.2011)).

16. במקרה שבפנינו, בוצעו מעשיו של הנאשם לאחר תכנון. הנאשם שהיה מודע לגילו הצעיר של הקטין, קבע להיפגש איתו במקום קרוב ליישוב מגוריו של הקטין. המפגש היה קצר וחד פעמי והתמקד בסיפוק צרכיו המיניים של הנאשם. אכן, הנאשם לא עשה שימוש בכח או באלימות, אלא שהסכמת קטין כבן 13 לאו הסכמה היא. **את טענת ההגנה שהמעשים בוצעו בהדדיות ובשוויוניות יש לדחות מכל וכל.** המעשים בוצעו אמנם בשיתוף פעולה של הקטין, אך תוך ניצול גילו הצעיר ותמימותו. לא ניתן לחלק את האחריות למעשים בין הנאשם, בן 24 במועד ביצוע העבירות לבין קורבן העבירה, ילד צעיר, בן 13. האחריות למעשי הנאשם מוטלת כל כולה על כתפיו, הוא הבגיר והבוגר מבין שניהם, הוא שיזם את המפגש, קבע את מיקומו, הנחה את הקטין כיצד לפעול ומה לעשות, כשהוא ממוקד בסיפוק צרכיו שלו מבלי להתחשב בטובתו של הקטין. אין בשיתוף הפעולה של הקטין כדי להפחית מחומרת מעשיו.

יפים לענייננו דבריו הנכוחים של כב' השופט מזוז בעניין מאור, שם מצא לדחות טענה דומה שהעלה המערער:

"לסיום, אבקש להתייחס אל טענתו של בא כוח המערער, כי מדובר בענייננו ב"עבירות סטוטוריות", במשמע, מעשים שהתבצעו למעשה ב"הסכמה", ורק גזירת החוק הפכה אותם למעשי עבירה מפאת גילו הצעיר של הקטין. טענה זו יש לדחות מכל וכל. אמנם במובן מסוים כל העבירות הן "עבירות סטוטוריות", שהרי קביעת עבירות, בהגדרה, היא תוצר דבר המחוקק. ואולם אין לקבל את המשתמע מן הטענה. המחוקק הישראלי - כמו המחוקקים בכל המדינות המתקונות - אסר על קיום מעשים מיניים עם קטין, גם אם ב"הסכמה" של הקטין, וזאת כדי להגן על קטינים מפני מי שמבקשים לממש באמצעותם את מאווייהם המיניים המעוותים. ביסוד תפיסה זו עומדת ההבנה באשר לנזקים הקשים לאורך זמן הכרוכים בחשיפת קטין למעשים מיניים, וכי "הסכמה" של קטין בכגון דא לאו הסכמה היא, בין היתר, מתוך שהקטין אינו בשל עדיין לגבש הסכמה לענין זה" (שם, פסקה 12).

[ראו גם: ע"פ 5500/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 54 (3.8.2011); ע"פ 7028/17 גרז נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (31.7.2018)].

17. אשר לנזק שנגרם לקטין נפגע העבירה כתוצאה ממעשי הנאשם - הנאשם פגע מינית בקטין בן 13, כשהוא מצוי בתחילת גיל ההתבגרות. מהתסקיר שהתקבל בעניינו עולה תמונה מורכבת. נראה שהקטין עדיין לא מצליח לעבד את השלכות הפגיעה בו ופוטנציאל הנזק והשפעת המעשים על כל מישורי חייו הוא להערכת גורמי הטיפול, רב.

18. לאחר שקילת נסיבות העבירה מצאנו לקבוע כי הפגיעה בערכים המוגנים מצויה ברף **בינוני**. בהקשר זה התחשבנו בכך שמדובר באירוע חד פעמי, באופי המעשים ובכך שלא לוו בהפעלת אלימות או כח.

מדיניות הענישה הנוהגת

19. מנעד הענישה בעבירות המין רחב ותלוי במשתנים רבים. עיון בפסיקה מעלה קושי לחלץ מתוכה מקרים בעלי מאפיינים זהים למקרה שבפנינו, היינו, מעשה סדום סטוטורי חד פעמי. בע"פ 5865/14 **בן פורת נ' מדינת ישראל** (19.8.2015) הורשע נאשם, לאחר ניהול הוכחות, בשלוש עבירות מעשי סדום בנסיבות אינוס (לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(3)), ובמספר מעשים מגונים (לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(3)), בקטינה בת 10-11, בת למשפחה חרדית שהייתה חברה קרובה של בתו. המעשים בוצעו ללא הפעלת כח אך תוך ניצול מעמדו כדמות סמכותית בעיניה. נקבע לכל מעשה סדום מתחם ענישה נפרד הנע בין 4-8 שנים, ולכל מעשה מגונה מתחם הנע בין שנה אחת לשלוש שנים. הנאשם נדון לעונש כולל בן 8 שנים ולפיצוי בסך 100,000 ₪, ערעורו נדחה.

המאשימה הפנתה בטעוניה לתפ"ח (מחוזי ב"ש) 6937-12-11 **מדינת ישראל נ' רוזנברג ולופז** (31.12.2012). במקרה זה הורשע הנאשם בעבירות הדומות למקרה שבפנינו, בכך שביצע מספר מעשי סדום ומעשים מגונים בקטין בן 11.5, כשנקבע כי הקטין יזם את השיחות על מין. בית המשפט קבע שהאחריות כולה מוטלת על הנאשם, הנאשם לא נקט באלימות וכי מעשיו אינם מצויים ברף עליון של חומרה. נקבע מתחם בגין עבירות מעשה סדום הנע בין 8-10 שנות מאסר ולגבי המעשה המגונה מתחם הנע בין 3-5 שנות מאסר. הנאשם נדון למאסר בן 10 שנים בערעור שהגיש הנאשם מצא בית המשפט העליון להקל בעונשו, בעיקר בשל עמימות שנוצרה בגזר הדין בנוגע למספר האירועים, והעמידו על 8.5 שנות מאסר, ע"פ 1117/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (2.6.2014). כן הפנתה המאשימה לתפ"ח (מחוזי ת"א) 43327-01-13 **מדינת ישראל נ' צרום** (12.3.2014) שם נדון נאשם בצבר עבירות של מעשה מגונה ומעשי סדום, הדומות למקרה שבפנינו. הנאשם כבן 60, חבר קרוב של הורי שלושה קטינים מתחת לגיל 14 (בגילאי 8.5, 9, 11) ביצע בהם, במהלך חופשה משותפת, מעשי סדום ומעשים מגונים תוך שהוא מנצל את רצונם לרצותו ואת פער הגילאים ביניהם. נקבע מתחם לכל אירוע, שכלל מעשה מגונה וגרם מעשה סדום, הנע בין 5-8 שנות מאסר. על הנאשם, שבריאותו לקויה ובעברו הרשעה בעבירת מין, נגזרו 8.5 שנות מאסר לצד פיצוי בסך 50,000 ₪.

20. רמת הענישה במקרים בעלי מאפיינים דומים, במסגרתם הורשעו נאשמים בביצוע של עבירות מין בקטינים, **שלא בהסכמתם**, אינה שונה. לרב, הוטלו על הנאשמים עונשי מאסר לתקופות ממושכות:

בע"פ 1034/14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (30.12.2014), הורשע נאשם בביצוע מעשה סדום בקטין בן 12,

בכך שהכניס את איבר מינו לפיו ומצץ אותו. נקבע ע"י בית המשפט המחוזי מתחם ענישה שנע בין 3-8 שנות מאסר ונגזרו עליו 5 שנות מאסר וענישה נלווית הכוללת פיצוי בסך 20,000 ₪. ערעור המדינה התקבל ועונשו של הנאשם הוחמר והועמד על 6.5 שנות מאסר;

ע"פ 3049/17 **בראון נ' מדינת ישראל** (12.4.2018), במקרה זה הורשע נאשם בשלושה אירועים שונים של מעשה סדום בקטין בן 15, בחמור מביניהם הוריד בכח את מכנסיו ותחתוניו של הקטין, הכניס את איבר מינו לפיו ומצץ אותו. נקבע מתחם שנע בין 3-6 שנות מאסר, על הנאשם נגזרו 4 שנות מאסר ופיצוי בסך 30,000 ₪. ערעורו נדחה;

בע"פ 3830/17 **מדני נ' מדינת ישראל** (7.2.2018) הורשע נאשם, לאחר ניהול הוכחות, במעשה סדום ומעשה מגונה בקטין מתחת לגיל 16, תוך שימוש בכח ובאימים. הנאשם, צעיר ללא עבר, נדון למאסר בן 7.5, ערעורו נדחה;

בע"פ 6826/19 **שרגאי נ' מדינת ישראל** (14.2.2022), נדחה ערעור של נאשם שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע שורה של מעשי סדום ומעשים מגונים, בשלושה אחים קטינים בעת ששהו במקווה. במסגרת האישום הראשון הורשע בשתי עבירות של מעשה סדום ומעשה מגונה בקטין בן 12, נקבע מתחם ענישה שנע בין 4-10 שנות מאסר, במסגרת האישום השני הורשע במספר מעשי סדום בקטין בן 13, נקבע מתחם שנע בין 3-7 שנות מאסר, נגזרו על הנאשם 10 שנות מאסר. נקבע כי המעשים בוצעו ברובם ללא הפעלת כח, תוך ניצול סקרנותם המינית של הקטינים, וכי הסכמת הקטינים לא ניתנה מרצונם החופשי. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת עונש המאסר, וקבע כי מדובר במעשים מכוערים ובזויים שבוצעו בקטינים תוך ניצול תמימותם ובורותם, וכי האחריות למעשים רובצת כולה על כתפי המערער;

בע"פ 2240/21 **מדינת ישראל נ' שחר** (8.11.2021) הורשע נאשם, על פי הודאתו, בשלושה אישומים שייחסו לו שורת עבירות מין בקטינים, חניכים בפנימייה בה עבד כמדריך, חרף התנגדותם. בגין האישום הראשון בו הורשע בעבירות של גרם מעשה סדום על ידי אחראי, ניסיון למעשה סדום, מעשה מגונה על ידי אחראי ואימים נקבע מתחם ענישה הנע בין 3-8 שנות מאסר, בגין אישום נוסף בו הורשע בעבירות של גרם מעשה סדום על ידי אחראי ושתי עבירות של מעשה מגונה על ידי אחראי נקבע מתחם ענישה הנע בין 3-7 שנים. ערעורו נדחה. ערעור המדינה התקבל ועונשו הוחמר והועמד על 10 שנות מאסר;

תפ"ח (מחוזי נצ') 34026-08-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.12.2022), הנאשם הורשע בביצוע שלושה מעשי סדום, אחד מהם, בהיותו קטין, באחייו בן ה-9 ובילד נוסף בן 10. המעשים בוצעו ללא הפעלת כח, נקבע כי אינם מצויים ברמת חומרה גבוהה. נקבע מתחם ענישה שנע בין 4.5-7 שנות מאסר. הנאשם, שעבר טיפול ייעודי, נדון למאסר בן 60 חודשים. (הנאשם הגיש ערעור על גזר דינו, ע"פ 997/23 **פלוני נ' מדינת ישראל**, שעדיין לא נדון);

תפ"ח (מחוזי מר') 60148-07-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.3.2023), הנאשם הורשע בביצוע שני מעשי גרם מעשי סדום, באחים תאומים בני 8, במתחם מקלחות בבריכה עירונית, בכך שהכניס את איבר מינם לפיו ומצצם. נקבע מתחם ענישה שנע בין 4.5-8 שנות מאסר. הנאשם שסובל ממונמכות קוגניטיבית, ללא עבר, נדון למאסר בן 4.5 שנים לצד פיצוי למתלוננים בסך 60,000 ₪.

21.ב"כ הנאשם הפנו לאסופת פסיקה שבה נגזרו עונשים מקלים על עברייני מין, אלא שהנסיבות אינן דומות לענייננו. כך, למשל, בע"פ 7277/14 **גזית נ' מדינת ישראל** (27.7.2015) היה מדובר בנאשם חייל בן כ-19 שהורשע בביצוע עברות מין במתלוננת בת 13. בעקבות ההליך המשפטי הודח משירות צבאי. בית המשפט התחשב בנסיבותיו האישיות וגילו הצעיר, והשית עליו שנת מאסר; בע"פ 8068/21 **מרום נ' מדינת ישראל** (4.4.2022) הנאשם, קטין במועד ביצוע העבירות, הורשע במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות של מעשה מגונה בקטינה בת 8. בית המשפט התחשב בהליך טיפולי ממושך שעבר וגזר עליו מאסר בן שנתיים. בפסיקה נוספת, ישנה יחסית (מהשנים 2003-2009) נדונו נאשמים, בחלקם בהסדרים סגורים ומטעמים שונים, לענישה מקלה שאינה משקפת את מדיניות הענישה הנהוגה כיום בעבירות מין.

22. עוד נזכיר את הוראת סעיף 355 לחוק המורה על הטלת עונש מינימום בעבירות ממין דא ש"לא יפחת **עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו**". בענייננו, העונש המרבי הקבוע בצידה של עבירה של מעשה סדום שבה הורשע הנאשם, הוא 16 שנות מאסר כמו בעבירת אינוס, ועונש המינימום עומד אפוא על 4 שנות מאסר. על דרך הכלל, אין לקבוע רף ענישה תחתון הנמוך מהעונש המזערי, אלא אם קיימים "טעמים מיוחדים" המצדיקים זאת (ראו ע"פ 8687/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.8.2021); ע"פ 1288/17 **מדינת ישראל נ' שנהר** (3.10.2017); בע"פ 4876/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.12.2015); ע"פ 1605/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (27.8.2014)). בנסיבות המקרה שבפנינו, לא מצאנו טעמים מיוחדים המצדיקים חריגה מעונש המזערי.

23. אשר על כן, לאחר שבחנו את נסיבות מעשי הנאשם, ומכלול השיקולים שפורט לעיל, מצאנו לקבוע **מתחם ענישה הנע בין 4 ל-6.5 שנות מאסר**.

24. לא קיימים במקרה זה שיקולים המצדיקים חריגה מהמתחם משיקולי שיקום.

העונש המתאים לנאשם

25. הנאשם שלפנינו, בן 26, נעדר עבר פלילי, מנהל אורח חיים חרדי. הנאשם, בן למשפחה נורמטיבית, התומכת בו ופועלת לשיקומו. תסקירו אינו חיובי ולא בא בהמלצה טיפולית. כעולה ממנו הנאשם מבטא עמדה קורבנית ומתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, עוד שלל משיכה לקטינים ולנערים ונזקקות טיפולית בתחום זה. שירות המבחן התרשם, כי ממוקד במחירים שהוא ובעיקר משפחתו משלמים עקב

עמוד 7

הסתבכותו, וכי נכונותו להשתלב בטיפול אינה אותנטית. עוד העריכו, שסובל מעיוותי חשיבה ומתקשה לגלות אמפתיה לקטין וכי נשקף ממנו סיכון להישנות התנהגות מינית פוגענית.

26. אף בחוות הדעת הפרטית שהגישה ההגנה, מטעם מרכז "התחלה חדשה", אין כדי לסייע לנאשם בשלב זה. עורכי התסקיר מאשרים שאינם מכירים כלל את הנאשם, והסתפקו בהצעת מתווה טיפולי שבו יוכל להשתלב בעתיד. כזכור, טרם מעצרו, פנה אביו של הקטין לנאשם וביקש ממנו להשתלב בטיפול ייעודי. על אף הזמן הממושך שחלף עד מעצרו, לא ניצל הנאשם את ההזדמנות שניתנה לו, לדבריו פנה לעמותת "שלום בניך" אך נכח בשני מפגשים בלבד (לא הוצגה אסמכתא), ולא המשיך לטפל בעצמו.

27. לזכות הנאשם נזקף את הודאתו שייתהרה את עדות הקטין, גילו הצעיר, עברו הנקי, ותפקודו התקין עובר למעצרו. כעולה ממכתבי בני המשפחה ומחנכו, הנאשם אהוב מאד על סביבתו וסיים את לימודיו בהצלחה. עוד שקלנו לקולא את נכונותו לפצות את הקטין בסך ₪ 40,000 שהופקדו בתיק, ואת השלכות מעצרו הממושך לראשונה בחייו עליו ועל בני משפחתו.

עוד נתנו דעתנו לטענת ב"כ הנאשם שלאחר ביצוע העבירה, ובטרם נעצר הנאשם, הוא בחר ביוזמתו להפסיק את הקשר עם הקטין.

28. לאחר שבחנו את כלל השיקולים, ונתנו משקל נכבד להודאתו של הנאשם, אשר ייתהרה את הצורך בשמיעת עדות הקטין, ולנכונותו של הנאשם לטפל בבעיותיו, מצאנו ללכת כברת דרך לקראתו, ולמקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה.

29. אשר לפיצוי הקטין נפגע העבירה - הקטין מצוי בשלבי טיפול ראשוניים, אך ניכר כי טרם מבין ומעבד את חומרת הפגיעה. אביו תיאר התדרדרות בתפקודו, כתוצאה מהפגיעה בו, בעיקר בלימודים ובקשרי החברתיים. משפחתו של הקטין תומכת בו ומשקיעה משאבים רבים בשיקומו. להערכת גורמי הטיפול, הקטין יזדקק להליך שיקומי ארוך וממושך. לאחר ששקלנו את כלל השיקולים וביניהם את סכום הפיצוי שהופקד, מצאנו להשית על הנאשם פיצוי כולל בסך ₪ 75,000.

30. לפיכך, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **מאסר בפועל בן 4 שנים** החל מיום מעצרו 29.5.22.
- ב. מאסר על תנאי בן 15 חודשים שלא יעבור עבירת מין מסוג פשע במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. מאסר על תנאי בן 8 חודשים שלא יעבור עבירת מין מסוג עוון במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. פיצוי לקטין בסך 75,000 ₪. הפיצוי שהופקד, בסך 40,000 ₪, יועבר מיידית בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט. יתרת הפיצוי, תשולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 3.9.23. הפיצוי יוחזק בנאמנות על-ידי אביו של הקטין, עד להגיעו של הקטין לגיל 18, ואולם האב רשאי לעשות בפיצוי שימוש עוד קודם לכן לשם מימון טיפולים לקטין.

העתק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן ולעורכת תסקיר נפגע העבירה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' תמוז תשפ"ג, 09 יולי 2023, בנוכחות הצדדים.

מרב גרינברג, שופטת

מיכאל קרשן, שופט

עמי קובו, שופט, אב"ד